

Identitet

Hvorfor læse denne tekst ...

Begrebet social identitet refererer til dobbelt identifikationsprocesser, både til hvordan enkeltpersoner identificerer sig selv og hvordan de identificeres af andre. Identitet er kompleks, fordi folk trækker på mange forskellige faktorer i at hævde eller forme en identitet. Enkeltpersoner kan konstruere en identitet baseret på markører som religiøs orientering, fælles historie, et territorium, sprog, besættelse, efternavn eller etnicitet (Grbić Jakopović, 2014).

Klasselokaler er sociale felter, hvor identitet betyder forskelligt for studerende, deres forældre og lærere. Gennem hverdagens klasseværelsessocialitet konstrueres og anføres identiteter både personligt og institutionelt. Lærere og børn identificerer sig selv og andre ved at trække på kategorier baseret på nationalitet, etnicitet, køn, evne, alder, diagnoser, fritidsinteresser, kvarterer og adfærdsmønstre. Den følgende tekst udforsker begrebet identitet, hvordan identitet betyder noget i skolens indstillinger, og hvordan identiteter fremstilles gennem klasseværelset interaktion.

Historisk kontekst

Antropologer har studeret identitet i dens forskellige former som en proces til identifikation og selvrepræsentation, der har at gøre med, hvordan folk forstår sig selv i forhold til andre. I slutningen af 1960'erne offentliggjorde psykolog Erik Erikson (1968) et værk om identitet, hvor han argumenterede for, at personer kan opnå forskellige identiteter eller roller, der adskiller dem fra andre i gruppen, samfundet eller nationen. Ericksons arbejde inspirerede andre til at bruge udtrykket identitet om fænomener, som antropologer indtil da havde udpeget som selv eller personlighed og havde studeret i relation til processer med socialisering, klassificering og etnificering (Erikson i Golubović 2011). Personlige og kollektive identiteter er samtidige og uadskillelige. Fordi de overlapper hinanden, kan folk skifte mellem dem (fra far til læge) baseret på den aktuelle situation og kontekst (Finke, Sokefeld 2018: 2).

Identiteter kan vælges selv eller tilskrives af andre. Visse identiteter som nationalitet, etnicitet og familie tilskrives ofte ved fødslen. Identiteter er kontekstspecifikke: de bygges og vedligeholdes gennem bestemte former for social interaktion over en levetid.

Ifølge sociologen Anthony Giddens (1993) skaber en specifik kontekst dens varianter af identiteter. Giddens skelner mellem traditionelle nedarvede identiteter, der 'overføres' fra generation til generation og moderne kontekstspecifikke identiteter, som han ser som mere dynamiske og flydende. For Giddens er en identitet en symbolsk konstruktion, som folk skaber og manipulerer til tider på måder, der minder om traditionelle identiteter tilskrevet med henvisning til familiearv, ejendom, oprindelsessted, erhvervsmæssig eller uddannelsesmæssig status.

Historikeren Anthony Smith bruger begrebet en flerdimensionel identitet for at diskutere, hvordan en identitet kan henvise til en klynge af kategorier, hvor bestemte segmenter kan blive mere udtalt på bestemte tidspunkter og steder. I denne opfattelse af identitet er spørgsmål om køn, hjemland, etnicitet, race og mere sammenflettet og forhandlet (Smith 1991).

TRANSCA

Moderne antropologiske forståelser understreger den dynamiske og flydende karakter af identitet som en proces og ikke som en uforanderlig konstruktion. Dette var ikke tilfældet tilbage, da Erikson først lancerede udtrykket identitet. I dag skifter begrebet betydningen som forskere fra en bred vifte af discipliner studerer identitet. Antropologer har primært fokuseret på kollektive identiteter, kulturelle, etniske, politiske, religiøse eller kønsbestemte. Måske på grund af dens fluiditet og multidimensionalitet i praksis er identitet et meget omdiskuteret, anfægtet og modsagt begreb. Alligevel er det stadig et vigtigt analytisk udtryk, en, der hjælper os med at forstå, hvordan mennesker designer sig selv og repræsenterer, hvem de er i forhold til andre, socialt, kulturelt og biologisk (Finke, Sokefeld 2018). Antropologer har vendt deres opmærksomhed mod, hvordan identiteter opfindes, udfordres og opretholdes til politiske og andre formål.

a) Diskussion

Menneskelig identitet er ikke fast, uforanderlig eller bestemt i et bestemt øjeblik. Identitet er en løbende og åben tilblivelsesproces, fra fødsel til død; den er bygget og transformeret gennem en persons liv (Božić Vrbanić 2008). På grund af i stigende grad mobilitet, kulturel kontakt, spredning og ægteskab ændres de identiteter, som børn tager med i skolen og udvikler sig i skolemiljøer. I skolekontekster påvirker og bidrager pædagogiske processer og uddannelsesaktiviteter til opbygningen af personlig, kulturel og national identitet. Som et af de lande, der er involveret i projektet, kan vi nævne eksemplet fra Republikken Kroatien, hvor den nationale identitetsudvikling er en af de fire grundlæggende uddannelsesværdier på alle niveauer, førskole, almindelig obligatorisk uddannelse og sekundær uddannelse. At have i tankerne, at opdragelse og uddannelse skal vække, opmuntre og udvikle et barns personlige identitet kombineret med respekt for mangfoldighed.

I sin bog "Social identitet" definerer Richard Jenkins identitet som en vidensproces, en proces med at vide "hvem vi er og vide, hvem andre er". Jenkins understreger, at det også er en proces, der indebærer, at „andre ved, hvem vi er, såvel som at vi ved, hvem de tror, vi er (Jenkins 2008). Ifølge Ashton er identitet en kvalificeringsproces; identitet for ham indebærer den måde, hvorpå enkeltpersoner kortlægger verden omkring sig eller skaber deres plads i den, som en enkelt person eller som medlem af et samfund (Ashton et al. 2004 ifølge ibid.).

Med dette i tankerne er det vigtigt at overveje, hvordan begrebet identitet tænkes inden for grupper, der dannes i skolekonteksten. At tilhøre en gruppe er noget, vi alle stræber efter og relativt succesfuldt opnår det i vores levetid. I klassekonteksten er eleverne en del af et kollektiv, en klasse, der oprettes og organiseres gennem aktiviteterne fra lærere, studerende og hele det system, skolen indebærer.

Et individ er en del af forskellige grupper i sit liv, inden for sit privatliv og forretningsliv, som medlem af lokalsamfundet, nationen eller som en jordboer. De grupper, vi opretter, eller som vi er en del af, kan være formelle og uformelle, organiseres bedre eller værre, men de er en del af vores liv. I denne henseende kan vi spørge os selv, hvorfor er det vigtigt for mennesker at tilhøre en bestemt gruppe, og hvorfor, hvis de tilhører en bestemt gruppe, mener de, at det er vigtigt for dem som enkeltpersoner?

Anthony Cohen udviklede en model af 'kommunal tilhørighed', der involverer forståelse af individers behov for at høre til sig selv, men også til en gruppe, et kollektiv. Således kan

TRANSCA

elevernes identitet i klasseværelset forstås som en proces, hvor de eksisterer eller bliver en del af et kollektivt, en gruppe (en proces med at 'være' eller 'blive').

I klasseværelset er det vigtigt at sige, hvem vi er, men også at sige, hvem eller hvad vi ikke er, for at understrege, hvem vi har ting til fælles. Hvordan opnås dette? Et glimrende eksempel er personlige navne eller efternavne, som kan ses som en af markørerne for identitet, familietilhørighed, der hører til et slægtskabsnetværk. I denne forstand bliver det at få kaldenavne i skolen også en vigtig del af en persons identitet, der kan opretholdes gennem hele livet eller i det mindste i hele ungdomsårene. I denne henseende kan vi nævne Jenkins, der skriver, at et personnavn betegner individuelt særpræg, da det også placerer sin bærer med hensyn til kollektive ligheder (og naturligvis forskelle) (Jenkins 2008: 21).

a) Praktisk eksempel

Baseret på etnografisk forskning i en race blandet gymnasium i USA i USA beskriver Sarah Jewett (2006) de forskellige måder, hvorpå elever konstruerer social identitet. På baggrund af perspektiverne for administratorer, lærere og deres familier diskuterer hun de måder, de samtidig deltager i processer til konstruktion af 'skoleidentiteter'. Ved hjælp af etnografiske vignetter reflekterer Jewett på forestillingen om race og måder, det forhandles på i sammenhæng med 'blandede' klasseværelser. I samtaler med lærere bemærkede Jewett, at de opmuntrer eleverne til at tænke over deres raceidentitet i forskellige sammenhænge i og uden for klasseværelset. Lærere mente, at tilslutning til deres 'kulturelle rødder' og familiearv og finde en sikkerhedszone, en niche inden for skolen hjælper eleverne med at udvikle deres egen raceidentitet og vise forståelse for deres klassekammeraters identitet. For at lette denne proces designede lærerne en bestemt opgave til historiedeling. De fik eleverne til at samle og dele data om emner som boliger, religion, tøj og sprog for at danne en database tilgængelig for alle i klassen. Ideen bag projektet var "at få studerende til at se deres ligheder snarere end forskelle i deres præferencer" (ibid.) Og at krydse de stereotyper, de måske havde haft om deres klassekammerater.

I artiklen "Smart, Smarter, Smartest: Competition and Linked Identities in a Danish School" diskuterer Ulla Lundqvist (2019) dannelsen af social identitet gennem akademisk succes og hvordan dette er bundet til identitetsdannelse blandt klassekammerater. Lundqvist hævder, at opfattelsen af at være smart, intelligent eller et geni indebærer, er sociale konstruktioner og omsættes hver dag i skolerne (Lundqvist 2019: 1). På baggrund af hendes etnografiske forskning skildrer Lindquist historierne om Iman (irakisk baggrund) og Mohsen (libanesisk baggrund), to elever indskrevet i samme klasse på en dansk grundskole. Lindquist foreslår, at identitetsdannelsesprocessen for disse to studerende bliver sammenkoblet i deres 'kampe' for at 'leve op til' de roller, som deres lærere har fået tildelt dem. Først elskede lærerne Iman, som de betragtede som den smarte. I løbet af flere år ændrede 'noget sig', og lærere begyndte at tildele rollen som 'smarteste i klassen' til Mohsen. Ændringen påvirkede deres personlige forhold, og de kom fra at være bedste venner til en situation, hvor deres forhold blev forværret.

For at forstå en proces med sammenkædet identifikation og demonstrere, hvordan studerende samler etiketter, der indikerer succes og fiasko, anvender Lundqvist begreber smartness, social identifikation og deltagelsesramme. Hun argumenterer for, at måder lærerne sammenligner Iman og Mohsen på, er en 'identitetsmodel', som skoler giver som

TRANSCA

institutioner, der skaber 'smartere' og 'mindre smarte' studerende. Lundqvist definerer sammenkædet identifikation som en interpersonel proces, hvorigennem to eller flere individers identifikationsforløb bliver sammenflettet i modstridende deltagelsesrammer over tid (ibid .: 2). Som konklusion bemærker Lundqvist, at udforskning af processer med sammenkædet identifikation mellem to eller flere individer kan give os bedre forståelse af, hvordan 'personlige identiteter' forbinder og ændrer sig over tid og viser, hvordan lærer projicerede etiketter af kloge og dovne kan åbne op eller hindre elevernes læring muligheder (ibid .: 16).

Tænk videre:

- Sproglig økologi: En måde at gøre dig selv og dine studerende fortrolige med identiteter repræsenteret i klassen er at fokusere på sproglig mangfoldighed, forskellige hjemmesprog eller lokale dialekter. Du kan opfordre de studerende til at dele og diskutere særligt vigtige (moralske eller værdi) begreber fra deres egne sprogrepertoarer - at bruge deres sprog og dialekter i klassen og diskutere fordele og ulemper ved flere sprog og dialekter i et klasseværelse.
- Tænk på din professionelle identitet som lærer, og diskuter hvilke kompetencer og kompetencer, der udgør denne professionelle identitet? Sammenlign dette med en 'studereridentitet', reflekter over og diskuter handlinger, du kan tage for at udvikle 'studerendes identitet' for alle studerende.

Sources:

Božić Vrbanić, S. (2008). "Diskurzivne teorije i pitanje europskog identiteta". *Etnološka tribina* 38: 9-38.

Finke, P., Sökefeld, M. (2018). *Identity in Anthropology*. The International Encyclopaedia of Anthropology. ed. Hilary Callan. Wiley-Blackwell.

Giddens, A. (1993). *Modernity and Self-Identity. Self and Society in the Late Modern Age*. Polity Press.

Golubović, Z. (2011). "An Anthropological Conceptualisation of Identity". *Synthesis Philosophica* 51/1: 25-43.

Grbić Jakopović, J. (2014). *Multipliciranje zavičaja i domovina. Hrvatska dijaspora: kronologija, destinacije i identitet*. Zagreb: Filozofski fakultet.

Jenkins, R. (2008). *Social Identity*. Routledge.

Jewett, S. (2006). "If You Don't Identify with Your Ancestry, You're like a Race without a Land: Constructing Race at a Small Urban Middle School". *Anthropology and Education Quarterly* 37/2: 144-161.

Lundqvist, U. (2019). "Smart, Smarter, Smartest: Competition and Linked Identities in a Danish School" *Anthropology & Education Quarterly* 0/0: 1-18.

TRANSCA

Smith, D. A. (1991). *National Identity*. Penguin Books Ltd.

Forfattere: Eni Grbić, Danijela Birt Katić, Jelena Kupsjak (Croatia)

The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

